

HÜSEYİN CAHİT ÜLKER'İN ARDINDAN

Enver KARAÇAM / Maden Mühendisi

O'nun için din, dil, ırk, statü ve hatta siyaset farklılığı sevgiye engel değildi.

O sevgiyi küreselleştirebilen ender insanlardandı.

Kaygısız, kural tanımaz ve hatta vurdumduymaz gibi görünen dış görüntüsünün altında son derece duygusal bir insan olduğunu çok iyi biliyorum.

Hiç sorunu yokmuş gibi davranır, kendisine ilişkin konulan çok ender paylaşır, herkesin her konudaki sorununu kendine mal ederek çözmeye çalışırdı.

Sevincini, öfkesini gizlemeyen düşündüğünü olduğu gibi söyleyen, dargınlığı-kızgınlığı saniyelere sığdıran, hüznü sevince çevirebilen biriydi O...

Geceler uyumak için değil, yaşamak içindi O'nun için. İçkinin hakkını veren, oyunun kralını oynayan, eğlenmesini çok iyi bilen bir centilmendi O...

İyi ve kötü günlerde mutlaka vardı.

O aynı zamanda bir örgütçü idi. Öğrenciliğinden başlayarak demokrasi mücadelesinin, teknik eleman mücadelesinin, emek mücadelesinin hep içinde olmuştu.

Yıllarca sürmüş olan Mühendis-Yüksek Mühendis ayrıncılığına son verilmesinin önderiydi.

Oda Şubesinde, TÜTED'de, Şehir Kulübü Derneği'nde, Deniz Kulübü Derneği'nde, Gaziler Derneği'nde, İKK'da, ZOKEV'de vardı.

Yıllarını verdiği Zonguldak Maden Mühendisleri Derneği'nin Onursal Başkan'ydı.

Katılımcılığı her zaman yatırımcılığa tercih edenlerdendi. Geldiği hissedilir, varlığıyla güven verirdi...

- Salih Özen'e göre; şövalye ruhlu,
- Çetin Altun'a göre; hayatın jokeri,
- İrfan Akyiğit'e göre; kıymeti bilinmeyen,
- Dursun Oğuz'a göre; ölümün yakışmadığı, biriydi O.

Vedat Didari'ye göre; görkemli cenaze törenindeki panorama idi O'nu en iyi anlatan: " her kesitten, her sınıftan, her yaştan, her meslekten, her örgütten bir yığın insan..."

Çok şey paylaştık O'nunla...

Çok sık bir arada olduğumuz günlerin ve gecelerin sonunda, aynıklanmış ya kahkaha ile olurdu ya kavga ile... Ama mutlaka gürlütülü olurdu...

Bu kez iki damla gözyaşı ve sessiz bir el sallayışla vedalaştık ölümünden az önce...

Sözümü tutamadım, Zonguldak'a kaçıramadım O'nu.

Zincirlikuyu'da bnaktım

Zonguldak artık Hüseyin Cahit Ülker'siz

Eskisi gibi olmayacak. •

Hoşçakal dostum, seni çok özledim.

CAHİT ÜLKER'İ KAYBETTİK

Asım KUTLUATA / Maden Mühendisi

Seni 1979'un kış aylarında Zonguldak'a, EKİ'de (Ereğli Kömürleri İşletmeleri, bugünkü TTK) işe girmek için geldiğimde tanıdım.Uzüknez Bölge Müdürlüğüne bağlı Asma İşletmesinde Bölüm Mühendisi idin. Zaman içerisinde bir çok toplantıda ve özel sohbetlerde birlikte olduk ve seni daha yakından tanıma fırsatı buldum. Mert, samimi, açık sözlü ve güvenilir bir kişiliğe sahip olduğunu belirtmeliyim.

Sen Zonguldak'ta, hem üretimin hem de sosyal hayatın içinde idin. Maden Mühendisleri Cemiyeti Başkanlığı başta olmak üzere, Maden Mühendisleri Odası Zonguldak Şubesi yönetim kurulu üyeliği, TTK Genel Müdürlüğünde İşçi Sağlığı ve İş Güvenliği Daire Başkanlığı ve Genel Maden İşleri sendikasında danışman olarak önemli görevler üstlendin. Yeraltının zor koşullarında gerekli başanyı elde ettiğin gibi, 1974 Kıbns Banş Hareketinin başlamasıyla Beşparmak Dağlan'na paraşütle indirildiğinizde, bölüğünüzden 28 askerin şehit

oluşu ve savaşıla ilgili anıların hem üzüntü hem de hoş anlatım üslubunla defalarca dinledim. Bir çok zorluğu aşmana rağmen o amansız hastalık seni genç yaşta aramızdan aldı götürdü ve o bitmeyen enerjin ve heyecanın üç ayda sıfırlandı Cahit....

Yaşadığın bir çok olayı, kendine has üslubunla anlatışın gözlerimin önünden şerit gibi geçmekte ve her zaman yad edeceğim anılar olarak yaşamımda yer alacağını belirtmek isterim. Esprili, insanları seven, hayata hoşgörü ile bakan, eleştirilere açık, şaka kaldnan tavırların bende olduğu gibi bir çok kişide de ebediyen unutulmayacaktır.

Sevim hanım, Burcu ve Başak senin gibi bir eşe ve babaya sahip oldukları için ne kadar gurur duyarsalar azdır. Tüm yakınlarına sabırlar diliyorum.

Seni unutmayacağız. Her zaman sevgi ve saygı ile hatırlayacağız. •

Hoşçakal Cahit ÜLKER